

Márcia Theóphilio

Amazonska šuma

Ocean drveća
zemlja je stvorila šumu
zelenom na šest milijuna kilometara
ptičje pero oponaša list
snaga elemenata prirode
zvono na zvono, topot,
zvižduk i
pjev ptica
arara araponga papiga
kraljevski galeb
dva krila
dva metra grana od perja.

Noć

U početku nije bilo noći
noć je bila nepoznata
postojala je samo svjetlost sveobuhvatna u tropima
i svaki je pokret bio prolazak sezonama modrine
bistro crvene, zelene
svjetlost je bila tako jezgrovita da su ljudi osjećali
kako živo svjetlo pluta po bojama
plovi u biljkama
što nije nikada pričalo, govorilo je sada
drveće se sporazumijevalo izmjenjujući
misli sa svojim cvijećem
nije se znalo što je crno
postojale su samo blistave boje
koje su širile energiju potrebnu mislima
nije bilo sna jer čovjek
nije poznavao umor ni blagost poćinka
ni tišinu ni muziku
zato što se muzika rodila s tišinom i noći
muzika se rodila uz svijest o prvim ritmovima
i uz noć se rodila prva pjesma.

Iuruparí

Iuruparí je bog snova
onih snova koji žive u nama

ne onih nevjerojatnih, stvorenih od naše mašte
već onih konkretnih snova koji imaju boje
koji nas plaše
koji nas čine sretnima
uče nas živjeti
igraju se s nama
mogu nas mučiti
pokazuju nam put
snovi otvaraju vrata

i mi letimo nepoznatim zemljama

Iuruparí
Iuruparí
želim letjeti na krilima Iuruparíja.

Vitórias Regias

Bile su zvijezde koje padaju u rijeku, bile su to zvijezde
vitórias regias. Ja znam – misli Yanóa,
cijela priroda ima dušu a ne samo životinje,
jednu dušu s krilima koja napušta zemlju kada sanja.
A ona uvijek sanja nepoznata mjesta.
“Yanóa, Yanóa, probudi se
kako bi te ptice mogle ponijeti na svojim krilima
jer snovi te mogu uništiti.”
Yanóa se budi uplašena svojim kricima.
“Ptice će ponijeti moju dušu,
ne želim ostati sama sa svojim mislima.
Njena pojava svijetli i gusta kosa pada ravno
niz njeno naborano lice, drevno, izdjeljano
snovima i suncem.
Jednog će dana Yanóa otići za svojim snovima,
sjediniti se sa Yarom u dubini voda. Yanóa
dođi se igrati sa mnom, zaštititi me
od riba koje dominiraju vodama i biljkama
koje rastu na dnu mora.”
Po cijele dane ribe prilaze i odlaze
putuju kroz tvoju dugu kosu.

Fešta Mladog mjeseca

Ne čujete li muziku koja se diže visoko u zrak?
Svi pjevaju i plešu bez stajanja.
Prizivaju mladi mjesec.
Četiri se dana pleše
a tijela su obojana jarko crvenom.
Za mjesečevu svečanost
plesaći odlaze u kuću maski i
oblače se u životinje i stabla.
Poslije, na seoskom trgu,
svi pjevaju i računaju: svoje groze, svoje ljubavi.

Preveo Tomica Bajsić